

De andra religiösa gruppernas tillstånd i och runt den arabiska halvön

Medan detta var den allmänna sociala och religiösa situationen hade andra religionssystem som kristendomen, judendomen, mazdaism (zoroastrianism) och sabaism (eller sabianisme) gjort sitt intåg på halvön i begränsad utsträckning. Kristendomen introducerades i några nordliga stammar, särskilt bland ghassaniderna och i Hira, huvudsakligen på de bysantinska myndigheternas initiativ och tillskyndan.

Några furstar i Hira hade omfamnat den. I söder introducerades den i Jemen huvudsakligen efter den första abessiniska ockupationen av landet (340–378 e.Kr.). I det angränsande området Najran introducerades kristendomen av den monofysitiska typen av en missionär från Syrien vid namn Faymiyun. [121] Ett antal människor i området omfamnade den tron. Det fanns också ett inslag av kristna invandrare och konvertiter i Makkah vid tidpunkten för Profetens framträdande.

Vad judendomen beträffar fann den sin plats på halvön inte så mycket genom omvändelse som genom judarnas invandring dit. Denna invandring ägde rum huvudsakligen under två perioder: en efter babyloniernas ockupation av Palestina år 587 f.Kr., och en andra gång efter romarnas erövring av landet och Titus förstörelse av Jerusalem år 70 e.Kr. Ett antal judiska stammar migrerade till Arabien och bosatte sig på platser som Yathrib (Madinah), Khaibar, Tayma' och Fadak. Inte att de förblev helt överksamma i fråga om spridning av sin tro. Enligt traditionen omvände de den himyaritiska kungen (Tubba') Abu Karib As'ad Kamil (385–420 e.Kr.) när han besökte Madinah under ett nordligt fälttåg och skickade med honom två rabbiner för att sprida judendomen i Jemen. [122]

Hur framgångsrika dessa judiska missionärer var i Jemen är oklart, men en ättling till As'ad Kamil, Dhu Nuwas [123], visade sig vara en energisk förkämpe för judendomen. Han förföljde kristna inte bara i Jemen utan massakrerade till och med det kristna samfundet i Najran och kastade ett stort antal av dem i en djup grav full av eld. [124] Hans intolerans föranledde ett gemensamt bysantiskt-abessiniskt ingripande i Jemen som ledde till slutet på Dhu Nuwas styre och början på den andra abessiniska ockupationen av landet under Abraha. Som tidigare noterats beslutade

De andra religiösa gruppernas tillstånd i och runt den arabiska halvön

Abraha att kristna hela landet, byggde en gigantisk katedral i San'a och ledde ett fälttåg mot Makkah år 570–571 e.Kr. för att förstöra Ka'bah.

Mazdaism eller zoroastrianism, som rådde i Persien, fann några konvertiter i den östra kustregionen och Bahrayn. Vissa personer i Jemen omfamnade den också efter persernas ockupation av landet år 525 e.Kr. Sabianismen eller sabaismen, som Koranen hänvisar till [125], representerade förmodligen en gammal tro av antingen babyloniskt eller sydarabiskt ursprung bestående av astral dyrkan. Dess anhängare var mycket få vid tidpunkten för islams uppkomst. I varje fall betraktades den som en utländsk religion, ty när en person övergav sin förfäders tro brukade araberna säga att han hade blivit en sabier. [126]

Fotnoter:

[121] Ibn Hisham, I, 31–34.

[122] Ibn Hisham, I, s. 26–27.

[123] Dhu Nuwas kallades också Yusuf As'ar Yath'ar eller Yosef Nu'as eller Yusuf ibn Sharhabeel. (Fullständig historia, skriven av Ali ibn al-Athir, s. 19.) [Redaktören]

[124] Denna händelse åsyftas i Koranen 85:4.

[125] Koranen 2:62; 5:69; 22:17.

[126] Sahih Al-Bukhari, 3523; Musnad, III, 492; IV, 341; Ibn Hisham, I, 344.

Utdrag ur boken "The Biography of Prophet Mohammad ﷺ" vol. 1 av Mohammad Thajammul Hussain Manna